

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce **A. M.**, zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Na Jíkalce 13, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2005, č.j. OAM-942/LE-B02-B02-2005, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 60 Az 121/2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 3. 2006, č. j. 60 Az 121/2005 - 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 3. 2006, č. j. 60 Az 121/2005 - 20, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2005, č.j. OAM-942/LE-B02-B02-2005. Tímto rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Pokud jde o námitku stěžovatele směřující proti zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že se zjevnou nedůvodností opakovaně podávané žádosti o udělení azylu, v níž žadatel uvede shodné či obdobné skutečnosti jako v žádosti předchozí, popř. uvede skutečnosti jiné, které mu však byly známy již při podání předchozí žádosti o udělení azylu, se již Nejvyšší správní soud vypořádal např. v rozsudku ze dne 29. 6. 2006, č. j. 6 Azs 366/2005 - 79, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 29. 8. 2005, č. j. 6 Azs 23/2005 - 77, www.nssoud.cz. Ohledně obavy žalobce z jednání soukromých osob v zemi původu je zapotřebí poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, www.nssoud.cz, či na rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, www.nssoud.cz. Pokud jde o námitku stěžovatele, že v případě zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné měla být zkoumána i překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí ze dne 9. 9. 2004, č. j. 2 Azs 147/2004 - 41, publikované pod č. 409/2004 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokáta za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

